

چرا هنگام صحبت کردن به انگلیسی «قفل» می‌کنیم؟ (راهنمای علمی برای غلبه بر ترس)

بخش اول: ریشه‌های بیولوژیکی و ذهنی
(چرا قفل می‌کنیم؟)

فعال شدن آمیگدال
و حالت «مبارزه یا فرار»

شناسایی مکالمه به عنوان
تهدید فیزیکی

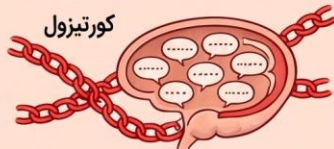
مسدود شدن مراکز
پردازش زبان

بار شناختی! انجام ۶ کار همزمان

«اُورلود» یا بارگذاری بیش از حد مغز

بلاک شدن کلمات توسط هورمون کورتیزول

تأثیر مستقیم بر هیپوکامپ و غیرممکن شدن بازیابی
کلمات و خاطرات زبانی

فرضیه ناظر
(منتقد درونی)

چک‌لیست درونی برای
درست بودن گرامر

از بین رفتن
روانی کلام

بخش دوم: راهکارهای عملی
(چگونه قفل ذهن را باز کنیم؟)

بازگشت مغز به
حالت تفکر

تنفس عمیق شکمی
قبل از پاسخ دادن

کاهش ضربان قلب و
سیگنال امنیت به مغز

استفاده از چارچوب‌های ذهنی
(Mental Frameworks)

ساختارهای آماده

نظر من این است...

به این دلیل...

پیشنهاد من این است...

کاهش بار فکری مغز

تمرین در محیط‌های کم‌فشار (Low-Stakes)

ارائه شواهد به مغز که صحبت کردن خطرناک نیست

ردیابی دفعات صحبت کردن به جای اشتباهات

تلاش برای
صحبت کردن

اندازه‌گیری موفقیت با تعداد جرئت، شکستن عادت سکوت

اولویت ارتباط بر دقت
(Connection over Precision)

انتقال پیام و کارایی مهم‌تر از ظرافت گرامری؛
اشتباهات کوچک مانع درک مطلب نمی‌شوند

«چرا هنگام صحبت کردن به انگلیسی قفل می‌کنیم و چطور ازش عبور کنیم؟»

وقتی می‌خواهید انگلیسی حرف بزنید اما ناگهان ذهنتان خالی می‌شود، کلمات گیر می‌کنند یا ترجیح می‌دهید سکوت کنید، معمولاً مسئله «کم‌هوشی» یا «بی‌استعدادی» نیست. این یک واکنش طبیعی مغز به فشار، ترس و بار ذهنی بالاست. در ادامه هم دلیلش را روشن می‌کنیم، هم راهکارهای عملی می‌دهیم.

۱) چرا این اتفاق می‌افتد؟ (علت‌های فیزیولوژیک و ذهنی)

الف) ورود مغز به حالت بقا (Survival Mode)

وقتی احساس می‌کنید قرار است قضاوت شوید یا اشتباه کنید، آمیگدال (مرکز هشدار مغز) خطر را جدی می‌گیرد. نتیجه‌اش این می‌شود که انرژی و توجه از بخش‌های مرتبط با زبان و تصمیم‌گیری دور می‌شود تا بدن برای «جنگ یا فرار» آماده شود. در این حالت، صحبت کردن سخت‌تر و کندتر می‌شود.

ب) بار دوگانه: هم صحبت، هم مدیریت ترس (Dual Task Burden)

مغز شما هم‌زمان باید:

- کلمه پیدا کند،
- جمله بسازد،
- تلفظ را کنترل کند،

و در کنار همه این‌ها ضربان قلب، استرس و نگرانی را هم مدیریت کند.

این دو مأموریت هم‌زمان، مغز را سنگین می‌کند و خروجی‌اش می‌تواند «هنگ کردن» یا مکث‌های طولانی باشد.

ج) اضافه‌بار اطلاعاتی (Overload)

اسپیکینگ فقط «حرف زدن» نیست؛ معمولاً چند کار موازی است: انتخاب واژه، گرامر، تلفظ، سرعت، کنترل اشتباه، توجه به مخاطب، و ادامه دادن مکالمه. وقتی ظرفیت پردازش پر شود، سیستم برای لحظه‌ای متوقف می‌شود.

د) ترس از قضاوت و طرد شدن

مغز طرد اجتماعی را شبیه درد واقعی پردازش می‌کند. برای همین ممکن است برای محافظت از شما، یک راه‌حل سریع پیشنهاد بدهد: سکوت. چون سکوت از نظر مغز یعنی «ریسک کمتر».

«چرا هنگام صحبت کردن به انگلیسی قفل می‌کنیم و چطور ازش عبور کنیم؟»

هـ) تبدیل سکوت به عادت دفاعی

هر بار که به خاطر ترس سکوت می‌کنید، مغز یک پیام یاد می‌گیرد:

«سکوت = امنیت»

و کم‌کم این واکنش تبدیل به عادت می‌شود؛ یعنی حتی وقتی خطر واقعی هم نیست، مغز همان مسیر قدیمی را انتخاب می‌کند.

۲) چه کار کنیم؟ (راهکارهای عملی و سریع)

گام اول: آرام‌سازی فوری بدن

۱) تنفس عمیق شکمی

قبل از جواب دادن، چند نفس آرام و عمیق بکشید تا پیام «تهدیدی نیست» به مغز برسد.

۲) تکنیک فشار انگشتان پا به زمین

انگشتان پا را به زمین فشار دهید. این کار توجه مغز را از ترس به یک حس فیزیکی منتقل می‌کند و به کاهش قفل شدن کمک می‌کند.

گام دوم: کم کردن بار ذهنی

۱) استفاده از چارچوب‌های آماده (Frameworks)

به جای ساختن جمله از صفر، از قالب‌های ثابت استفاده کنید. مثال:

- *In my opinion...*
- *The reason is...*
- *So I suggest...*

۲) شروع با موضوعات آشنا

«چرا هنگام صحبت کردن به انگلیسی قفل می‌کنیم و چطور ازش عبور کنیم؟»

اوایل درباره چیزهایی تمرین کنید که در فارسی هم خوب بلد هستید. وقتی ایده‌پردازی سخت نباشد، انرژی مغز برای زبان آزادتر می‌شود.

گام سوم: بازسازی عاداتها (تمرین ضد-قفل شدن)

(۱) تمرین در محیط کم‌فشار

با خودتان بلند حرف بزنید، ویس بگذارید، یا با یک دوست صمیمی تمرین کنید تا مغز تجربه کند: «صحبت کردن خطرناک نیست».

(۲) قانون "فقط ادامه بده"

هدف تمرین این باشد که مکالمه قطع نشود، نه اینکه بی‌نقص باشید. اگر اشتباه کردید، از جمله‌هایی مثل این استفاده کنید:

- *Let me say that again...*
- *What I mean is...*

(۳) ردیابی موفقیت، نه شمردن اشتباه

به جای اینکه فقط اشتباه‌ها را ببینید، تعداد دفعاتی را ثبت کنید که جرأت کردید حرف بزنید. این دقیقاً همان چیزی است که عادت جدید را می‌سازد.

به شما پیشنهاد میکنم مقاله جامعی که در این باره آماده کرده ام را مطالعه بفرمایید.

[لینک ورود](#)

دکتر کامران کروژدهی